

1868-10-21

AFSENDER

Janus la Cour

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rom

Omtalte personer:

Janus la Cour

Georgia Skovgaard

P.C. Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 11 nr. 04 a-b

DOKUMENTINDHOLD

Janus la Cour kondolerer i anledning af Georgia Skovgaards død, og fortæller om sin rejse i Schweiz og Italien. Han har fundet et motiv til et nyt billede: En sø på Engstlenalp ved foden af Titlis. Han vil male billedet i morgenlys.

TRANSSKRIFTION

Gode Hr Skovgaard!

Först her i Roma fik jeg den sörgelige Efterretning, at deres elskelige Hustru var död, og med inderlig Bedrövelse sender jeg dem i denne Anledning min hjerteligste Hilsen; jeg vilde saa gjerne sende dem nogle tröstende Ord, men da jeg veed at de hos dem selv har den höjeste Tröst, kan det kun være min Bön og mit Haab, at Gud vil mildne deres Sorg, og give dem Styrke til at bære deres tunge Tab. Det er for mig en saa underlig og sörgelig Tanke at der i det kjære, hyggelige Hjem i Rosenvænget er foregaaet en saa stor Forandring, at det næsten stöder mig at gaa over til at fortælle

-2-

om mig selv og mit Arbejde, men jeg haaber at de ikke vil misforstaa det, og vil kun endnu engang sende dem min hjerteligste Hilsen.

Jeg kom egentlig temmelig tidlig til Schweiz, thi de förste fjorten Dage gik jeg og vadede i Snee, og jeg var kun 4200` tilvejs, jeg kunde derfor saa let indsee at det var altfor tidligt at tage til Mont Rosa, som jo var min förste Bestemmelse og da man tilmed fortalte at Rejsen dertil og selve Opholdet vilde blive meget dyrt, saa begyndte jeg saa smaat at lægge en anden Rejseplan, og da det ene Motiv der ved Rosenlauri blev smukkere end det Andet, saa kom jeg saamænd ikke derfra för sidst i Juli.

Karakteren var der nærmest en [?] Dal, og naar jeg engang imellem

-3-

gik tilvejs og saa de fjerne snebedækkede Bjerge saa kom Lysten til at faa fat i Noget med en videre Udsigt, og jeg tog derfor til Mürren, 5100' over Havet. Jeg saa straks et dejligt Motiv, henover den dybe, smalle Lauterbrunnenthal, imod en mægtig Bjergkjæde som i Middagsolen lyste og glinsede, ofte stege lette Taager op fra Dalen og tilslørede enkelte Dele medens da andre Partier laa endnu finere og skjönner, saadan matte det males og skulde det males, og jeg glædede mig meget dertil, da kom jeg endnu höjere op til en lille Sö paa Engstlenalp, ved Foden af Titlis, og det Motiv der jog alle de andre Tanker paa Flugt. Jeg har nu netop igaar lagt dette sidste Billede an, det er et stort simpelt Motiv, en lys, let og klar

Morgen

-4-

skulde det være, og det er næsten kun et Par Farvetoner, som skulle danne Billedet, saa det er nærmest Tomhed, som jeg frygter for at der skal komme i mit Billede, imidlertid bliver jeg gladere og gladere derved, naar jeg ret tænker paa dette Motiv. I Rosenloui gik jeg og havde det varmt for et Motiv, en Aften efter Regn, Solen skulde bryde igjennem, de store solbeskinnede Skymasser kaster et underligt glødende Lys ned paa Bjergene, kun i det Fjerne skulde Wetterhorn ligge i Sol, der var en saadan dæmrende Glöd over Bjergene og over en lille Eng som danner Forgrunden, et saa magiskt Lys at det rigtignok var kosteligt, men i en heel Maaned drillede Vejret mig saa stærkt, at jeg maatte opgive at faae Studiet færdigt, dog kan det maaskee være at det engang klarer sig til Billede,

-5-

thi det var rigtignok dejligt. Jeg har i alt faaet en Snees Studier malede tillige med en Del Vandfarvetegninger, temmelig gennemførte, men hermed var nu ogsaa Sommeren gaaet, paa Engstlenalp ved den lille Sö, havde jeg stadigt godt Veir, den förste Del af September, men da der kom et Par Graavejrsdage blev det isnende koldt, jeg var ogsaa her over 6000^x tilvejers, og sammen med Kvæget tog jeg ogsaa ned i Dalene, og den 17 Septbr tog jeg over St. Gotthard, og har næsten havt Regnvejrstiden, men derom har de vel hört i Aviserne, heftige Regnskyl have ödelagt Jernbanerne og Vejene rundt omkring. Ved Comosöen vilde jeg have standset nogen Tid, men deels var Vejret saa slet, deels var Opholdet saa skjændigt dyrt, og endelig var Egnen ikke

-6-

saadan rigtig som jeg önskede, jeg bestemte mig derfor til at rejse til Roma, men vilde da först see mig om i Milano og Parma og Firenze, til den sidste By kom jeg imidlertid ikke, da Jernbanen var afbrudt. I Milano saae jeg en Udstilling af nyere italiensk Kunst, men med Undtagelse af et Par större Historiemalerier var det næsten Altsammen under Middelmaadigheden, jeg kunde slet ikke see at der var noget andet Syn paa Naturen, nogen anden Fatning, men det var kun Ynkelihood. Derimod saae jeg i Luzern en Udstilling af Malerier, mest af Schweizere, og der var egentlig meget der morede mig, og de to Gange jeg var der havde jeg megen Glæde, rigtignok frygter jeg for at var jeg kommen der oftere vilde meget have seet anderledes ud. Malerne fra den franske Del af Schweiz vare Alle aldeles franske i hele deres

-7-

Opfattelse og Udførelse, og de glædede mig mest, Tydskerne kunde jeg derimod, med et Par Undtagelser, slet ikke gaa ind paa. Der var blandt Malere fra Genève en Landskabsmaler Veillon, han havde 4 større Billeder, og der var en vis Storhed og Glands hos ham, han slog stærkt ved det første Syn; men paa samme Tid en saadan Ringeagt for al Skönhed i Enkelthederne, en fuldkommen Springen over Gjengivelse af Staffat, det blev Altsammen til Farveklat under hans Pensel; jeg havde det virkelig lidt varmt for ham i Begyndelsen, men lidt efter lidt ærgrede han mig; ved Vierwaldstättersöen traf jeg Hr Veillon, men da jeg saa ham mishandle et Motiv, som han sad og malede paa havde jeg slet ikke Lyst til at skifte nærmere Bekjendtskab med ham. Han var maaske ikke mere raa end mange franske Landskabsmalere, men han manglede aldeles deres spillende Pensel, Veillon var forskrækkelig muret og kalkagtig i

-8-

sin Malemaade. Af den yngre Calame var der to Billeder, hvoraf det Ene var et smukt Billede, skjøndt det fine Löv og den skjønne Forgrening af Oliventræerne var lidt mere for[?] end jeg just kunde gaar ind paa. Jeg er nu kommen i Ro her i Roma, efter at have været en 14 Dage ude i Albanerbjergene, jeg gaar nemlig og tænker lidt paa et Sidestykke til Söen paa Engstlenalp, ved en lille Indsö, f. Ex ved Nemisöen hvor det skulde svulme af Vegetation, jeg fik en Del tegnet dertil, men rigtig klart staar det ikke for mig endnu, saa det er foreløbig opgivet. Vil de hilse drengene og Katrine. Til Professor Roed vilde de maaskee sige at jeg endnu ikke har kunnet finde noget Fotografi efter Dantes Portrait, men jeg kom jo rigtignok ikke til Firenze, og der kunde det vel bedst findes. Vil de hilse Professor Marstrand - Aagard - Zacho - o.s.v. og vær selv hjertelig hilset Med Höjagtelse
deres forbundne
Janus la Cour

Roma 21 Oktober 1868.

Gods fr Krongaard!

Jegst for i Roma fik jeg den sørg-
lige efterretning, at ders elskelige hustru
var død, og med inderlig Bedrøvelse findes
jeg der i Dens Auldring min hjerteligste
hilsen; jeg vilde saa gjerne faaet den ugle
høstende Ord, men da jeg saa at de for
den fjerde for den fjerde Døds, kan det
kun være min Løn og mit Jaab, at Gud
vil mildnes Dens Døds, og give den Hjerte
til at bære Dens tunge Løb. Det er for
mig en saa inderlig og sørgelig Længsel at
der i det Høst, sørgelige Gjennem i Rupsørgen
er foretaget en saa stor Forandring, at det
uafvendt holder mig at gaa oven til at forholde

en mig selv og mit Belysning, men jeg føler
at de ikke vil misforstå det, og vil kun
med en engang sende dem mine hjerteligste
gødske.
Jeg kom egentlig temmelig tidligt til
Schweiz, thi de første fjorten Dage gik
jeg og vandre i Bern, og jeg var kun 4200'
høje, jeg kunde derfor for det første at
det var alligevel højt et tag til Mont-
Rosa, som jeg var min første Løstemsning,
og da man tilmed fortalte at Røsten der
til og selv Røstet vilde blive meget
digt, for begynte jeg for første et lagge
en anden Røstglasse, og da det var Mont-
Rosa med Røstglasse blev punkter med det Røst,
for kom jeg fremmed ikke der for første
i Løst. Karakteren var der udmærket en
fjernes Del, og naar jeg engang imellem
gik til Løst og for de fjernes forberedelse
Løst for kom Løst til at for første
i Røst med en viden Røst, og jeg var
derfor til Møllen, 5100' var første. Jeg
for første at Røst Mont-
Rosa, for alle Løsttemperaturer, imod
en meget Løsttemperatur for i Mont-
Rosa, og glimede, ofte for alle Løst
og for første og Røsttemperaturer, imod
da andre fjernes var end en fjernes og Røst,
men, for den første det var en og Røst
det var en, og jeg glimede mig meget Røst,
da kom jeg med en fjernes og til en lille Røst
for Løsttemperatur, med Røst af Løst, og
det Mont-
Rosa der jeg alle de andre Røst
for Røst. Jeg for en Røst i Røst Røst
det Røst Røst an, det var et Røst
fjernes Mont-
Rosa, en Røst, det og Røst Røst

skulde det være, og det var mig som kære
for Tænkningen, som skulde være Lilled.
for det var udmærket Lilled, som jeg frejgtes
for at det skal komme i mit Lilled,
imidlertid bliver jeg glædet og glædet det,
når, naar jeg end tænker paa dette Motiv.
I Lapland gik jeg og fandt det varmt
for et Motiv, en Aften efter Regn,
Vinden skulde blæse igjennem, de store
fælleskinnede Øknerne kastede et uendeligt
glødende Lys med paa Lyngene, kære i det
Tjone skulde det have ligget i Vind, der
var en færdig Damskud Glød, over Lyngene,
og over en lille Bælt, som Damskud
at saa magiskt Lys at det rigtigt var
køstligt, men i en fælles Maaned Dilled
Digt mig saa stærkt, at jeg maatte agte
at faa Øndet færdigt, dog kan det måske
være at det endelig blev sig til Lilled.

Alf det var iigtignok dybt. Jeg var
ialt fæst en Dues Hinder med hellige
med en Del Wandforfatninger, temmelig
gjennemførte, men fremad var mit agt
Dommers gaet, og fugtlesnalg og
den lille Di, færdig og stadt gadt 4000,
den første Del af Augustinus, men da
der kom et Par Graenivodage blev det is,
usund kaldt, jeg var agt for over 6000' tilvise,
og sammen med Krogel tog jeg agt ud
i Dalsen, og den 17 Septbr tog jeg over St.
Gatthard, og for næsten forst Regneris
jorden, men derved for de var først i
Anisjone, jøftige Regnskyl færd idlegt
Jernbærens og Nijne med omkring. Ved
Composen vilde jeg færd stadt nogen Lide,
men dets var 4000 færd, dets var 4000
for stadt dybt, og med, var færd ikke

saadan rigtig for jer vished, jer bekendelse mig
derfor til at rejse til Rom, men vilde
de først for mig om: Milano og Parma
og Firenze, til den sidste Lige kom jer ind, da
hid ikke, da forløb var afbrudt. Tili
længst for jer om Udførelsen af jeres taler
kunst, men med Udførelsen af at for jeres
historiskindes, var det udførte Altsammen end
Midtlandsindfødte, jer kunde selv ikke for at
der var noget andet Tegn end Nation, nogen
anden betegnelse, men det var kun gæstgæst.
derimod for jer i Lige om Udførelsen
af Malerier, mest af Desiderio, og der
var egentlig meget der mundt mig, og de
to Gange jer var der fandt jer nogen Glæde,
vigtigst for jer for at var jer kommen
der efter vilde meget for jer endelende
ind. Malerier for den første Del af
Schweiz men alle endelende for jer. Men der
Udførelsen og Udførelsen, og de glæder mig mest,
Udførelsen kunde jer drømme, med at for Udførelsen
for, selv ikke for end for. Der var blandt
Malerier for Genève og Landkammeret Veillon,
for fandt 4 store Litter, og der var en stor
Malerier og Glæde for jer, for selv stillet
ud det første Tegn; men for for end
saadan Lige for al Udførelsen i Udførelsen.
Midtlandsindfødte, jer kunde selv ikke for at
for af Stoffet, det blev Altsammen til Rom.
Kun end for jer, jer fandt det virkelig
lidt som for jer i Udførelsen, men lidt
efter lidt og end for jer; med Udførelsen
for fandt jer for Veillon, men da jer for
Udførelsen af Malerier, for for fandt og endelende
for fandt jer selv ikke Lige til at stillet var
med Udførelsen med for. For var meget
ikke men var end mange for Landkammeret
men for mangler endelende der for Udførelsen,
Veillon var forstøttelig med og Udførelsen:

fine Malmaard. Af den gænge Calaneo var
der to Lilled, hvoraf den ene var et enkelt
Lille, skjønt det fine Læs og den skønne
Togning af Oliventræerne var lidt mere forfærdig,
hvilket jeg just kunde gøre indgaa. Jeg er nu
kommen i Ro for i Roma, efter et par uger
en 14 dage ind i Albano-lagene, jeg gaaer udmærket
og henter lidt gaa i Rindstykke til Rom, en
Engstern, med en lille Færge, f. f. og Mani-færge
for det skønne smil af Vegetation, jeg fik en
dal meget smuk, men rigtig blødt gaaer det
ikke for mig endnu, for det er forlænge agtigt.
Så vil de hjælpe Drængene og Katrine. Til Professor
Roed vilde de maaske sige at jeg endnu ikke for
kunne kende finde noget Fotografi eller andet
Portrait, men jeg kan jo rigtig nok ikke til dinde,
og det kunde det vel godt finde. Vil de hjælpe
Professor Marstrand - Agard - Zaspe og en
fuld hjertelig hilse -

Med hilsen

Dens fortræffelige

Lars la Cour

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 11 Nr. 4B